

strækning Træer eller Planter, som anvendes til Sandflugtens Dæmpning, er han, forsaavidt Saadant ikke efter den gjældende Lovgivning medfører højere Straf, isalden en Mulkt af 5 Rd. for den første Gang, 10 Rd. for den anden Gang og saa fremdeles steds det Dobbelte af den sidst erlagte Mulkt. Han er desuden pligtig at erstatte Eieren eller andre Vedkommende al den Skade, der er forarsaget ved hans Handling. Samme Forpligtelse til at yde Erstatning paa hviler Enhver, der ved paa utilbørlig Maade at afbrænde Ryghede eller Hedetør, ved at forøve Ufred i Klitterne eller ved nogen anden lovstridig Handling eller grov Uforsigtighed forarsager Sandflugt eller nødvendiggjør særegne Foranstaltninger for at forebygge Sandflugt.

§ 18.

Kader Nogen sig finde fjørende eller ridende udenfor de tilladte Veie og Stier i en under det Offentliges Tilsyn henlagt Sandflugtsstrækning uden Nødvendighed eller, forsaavidt en Strækning er overleveret til Eieren, uden dennes Samtykke, er han isalden en Bøde af 48 §. til 2 Rd. Hvor Dæmpningen besørjes af det Offentlige, indræder Samme i saa Henseende i Eierens Sted og er saaledes ogsaa berettiget til at disponere over Sagtretten paa Lodden.

§ 19.

Naar Kreaturer antreffes paa Sandflugtsstrækninger, der ere underlagte det Offentliges Tilsyn, er Eieren eller, hvor Dæmpningen besørjes af det Offentlige, vedkommende Sandflugtsbetjente berettigede til at optage dem. Kreaturerne Eier er pligtig til, foruden at erstatte den Skade, de have anrettet, og hvad til deres Underhold er medgaaet, at erlægge:

24 §. for en Hund, et Faar, Lam, Ged, Rib, Kalb eller Føl;

64 §. for en Stud, Ko, Hest eller et ringet Sviin og

2 Rd. for en Tyr eller et uringet Sviin.

Optageren er derhos berettiget til at tilbageholde saamange af de optagne Kreaturer, som behøves til at udbringe Mulkten, Stades-

erstatningen og de paaløbne Omkostninger, indtil det Hele er betalt. Med Hensyn til Indløsningsfristen, de optagne Kreaturers Realisation m. V. forholdes overeensstemmende med Reglerne i Forordning om Hegn og Fred for Jorder i Danmark af 29de October 1794. Naar Kreaturerne ikke kunne optages, og det heller ikke er muligt paa anden Maade at sikke sig Bevist for, ved hvis Kreaturer Ufreden er bevirket, er Eieren eller vedkommende Sandflugtsbetjent berettiget til at nedstjbe dem. I saa Fald bortfalder imidlertid Mulkten, og Eieren af de dræbte Kreaturer er berettiget til at fordre samme udeleverede.

§ 20.

Opsætsighed eller Fornærmelser mod de ved Sandflugtsvæsenet ansatte Bestillingsmænd under Udførelsen af deres Embedsgjerning straffes ligesom Opsætsighed eller Fornærmelser mod Politiet.

§ 21.

Sager, der anlægges i Henhold til denne Lov, blive, forsaavidt de ikke efter den gjældende Lovgivning egne sig til justitiel Forsøgning, at behandle som offentlige Politisager.

Af de i Henhold til §§ 17—19 indkomne Mulkter tilfalder den ene Halvdeel Angiveren eller Optageren; den anden Halvdeel samt de øvrige i Henhold til denne Lov indkomne Mulkter uddeles af vedkommende Overklitfoged til nidkjære Klitfogder i hans Distrikt.

§ 22.

De Beløb, Kommunerne efter denne Lov maatte have at udrede af deres egne Midler til Sandflugtsvæsenet, lignedes paa Behoerne efter samme Maalestof som Fattigvæsenets Udgifter. Hvor det en Kommune paahvilende Dæmpningsarbejde udføres in natura af samtlige arbejdspligtige Beboere, føres de Kommunen tilkommende Godtgjørelser for Arbejdet fra Statskassen, Amtsrepartitionsfonden og vedkommende Lodsere til Indtægt for Fattigtassen.

Ved Rigningen af Amtsrepartitionsfondens Udgifter til Sandflugtsvæsenet bliver tillige det til Amtets Kjøbstader hørende Hartkorn at medtage. Naar Sandflugtsarbejdet søges bortliciteret for det Offentliges Regning, bliver ved